

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Predikotext: Luk 24:36–49:

36 Medan de talade om detta, stod Jesus själv mitt ibland dem och sade till dem: "Frid vare med er!" 37 Uppskakade och rädda trodde de att det var en ande de såg. 38 Men han sade till dem: "Varför är ni så oroliga? Varför kommer det upp tvivel i era hjärtan? 39 Se på mina händer och mina fötter att det verkligen är jag. Rör vid mig och se! En ande har inte kött och ben som ni ser att jag har." 40 När han hade sagt detta visade han dem sina händer och fötter. 41 När de i sin glädje och förundran fortfarande inte kunde tro, frågade han dem: "Har ni något ätbart här?" 42 Då räckte de honom en bit stekt fisk, 43 och han tog den och åt inför deras ögon.

44 Och han sade till dem: "Detta är vad jag sade till er medan jag ännu var hos er: Allt måste uppfyllas som är skrivet om mig i Mose lag, profeterna och psalmerna." 45 Sedan öppnade han deras sinnen så att de förstod Skrifterna. 46 Och han sade till dem: "Det står skrivet att Messias ska lida och på tredje dagen uppstå från de döda, 47 och att omvändelse och syndernas förlåtelse ska förkunnas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem. 48 Ni är vittnen om detta. 49 Och jag ska sända över er vad min Far har lovat. Men ni ska stanna här i staden tills ni har blivit rustade med kraft från höjden."

Herre, helga oss i sanningen. Ditt ord är sanning. Öppna våra ögon för undren i din undervisning. Amen.

Vi möter flera märkliga saker i den här texten. Det första är hur lärjungarna hade svårt att tro, så att Jesus förebrådde dem för deras otro.

Det andra är hur orimlig uppståndelsen är för vår tanke: Jesus hade varit död, men är levande framför dem, han kommer inte genom en stängd dörr, men han är inget spöke. De kunde ta på honom, och han äter med dem.

Det tredje är att dessa rädda och tvivlande lärjungar blir Guds redskap att predika om Jesus,

och att också vi är kallade att vara hans vittnen.

Lärjungarnas otro – Skriftens överbevisning

"Varför är ni så oroliga? Varför kommer det upp tvivel i era hjärtan?" Jesus förebrår sina kära lärjungar för deras otro. Han hade ju faktiskt minst tre gånger sagt dem i förväg att det här måste ske. Och nu upprepar han det igen.

Det står skrivet att Messias ska lida och på tredje dagen uppstå från de döda.

När vi läser det här söker vi efter en hänvisning. Var står det skrivet? Våra biblar har ju hänvisningar till parallellställen där man kan läsa var det står skrivet. Men ser vi efter står det ingen sådan hänvisning till något ställe i GT. Hur kunde Jesus säga att det står skrivet att Messias måste lida och uppstå på tredje dagen?

Det samma säger Jesus också till Emmausvandrarna, Luk 24:26:

Måste inte Messias lida det här för att sedan gå in i sin härlighet?

Också då gick han igenom "Mose och alla profeterna och förklarade för dem vad som stod om honom i alla Skrifterna". Det är det samma som han säger här: "Mose lag, profeterna och psalmerna."

Judarnas Bibel var samlad i tre delar. Den första var (1) *Mose lag*, alltså de fem Moseböckerna. Den andra var (2) *Profeterna*, som inte bara var de egentliga profetskrifterna typ Jesaja, Jeremia, Jona, Hosea, utan också historiska böcker som Josua, Samuelsböckerna och Kungaböckerna. Den tredje delen var (3) *Skrifterna*, som i huvudsak var poetiska böcker typ Psaltaren, Ordspråksboken och många till. Där ingick också Daniel och vissa historiska böcker som Ester. Psalmernas bok var den viktigaste av de här.

När Jesus räknar upp de här tre delarna hänvisar han alltså till hela den Bibel som judarna läste och lärde sig. Jesus finns med överallt i den här Bibeln, redan från den allra första boken, Första Moseboken.

Jag tror att när Jesus visade på ställen som säger att han måste lida, dö och uppstå, så hän-

visar han åtminstone till Jes 53, säkert också till Hos 6:1–2. Låt oss höra vad Hosea profeterade:

1 Kom, låt oss vända om till Herren! För han har rivit oss, han ska också hela oss. Han har slagit oss, han ska också förbinda oss. 2 Efter två dagar gör han oss levande igen, på tredje dagen låter han oss uppstå, så att vi får leva inför hans ansikte.

Och när judarna begärde ett tecken hänvisade Jesus till Jonas tecken (Matt 12:39f):

Ett ont och trolöst släkte söker ett tecken, men det ska inte få något annat tecken än profeten Jonas tecken. För liksom Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, så ska Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter.

Uttrycket "tre dagar och tre nätter" är speciellt just för det här stället hos Matteus. Annars sägs "på tredje dagen". Man påpekar att Jesus inte var tre nätter i graven om han dog på långfredagen. Men det är ett uttryck från den tidens språk, som betyder delar av tre dygn. Vi reder inte ut det nu. Låt inte bibelförnekarnas tankefunder ta ifrån dig glädjen över att Jesus verkligen har uppstått!

När Paulus blir undervisad av Jesus själv får han insikter om vad GT undervisar om Jesus. I Antiokia i Pisidien predikar han (Apg 13:32–35):

*32 Och nu förkunnar vi det glada budskapet för er: löftet som fäderna fick 33 har Gud uppfyllt åt oss, deras barn, genom att låta Jesus uppstå. Det står ju skrivet i andra psalmen: **Du är min Son, jag har fött dig i dag.** 34 Och att han har uppväckt honom från de döda för att aldrig mer återvända till förgängelsen, det har han sagt med dessa ord: **Jag ska ge er de heliga och fasta nådelöften som David fick.** 35 Därför säger han också på ett annat ställe: **Du ska inte låta din Helige se förgängelsen.***

Här hänvisar Paulus till Ps 2:7, Jes 55:3 och Ps 16:10. Den helige Ande har lärt Paulus att GT vittnar om Kristi uppståndelse. Utan hans uppenbarelse skulle vi inte förstå det. Vi kan inte fullt förstå GT utan NT:s ljus. I GT finns löftet, som Gud gav fäderna, men det är gömt och och blir uppenbart genom Andens överbe-

visning. Det är i Kristus vi kan förstå de dunkla löften. Den här principen är viktig också för andra profetior, t ex om den yttersta tiden.

När vi läser GT:s ibland märkliga profetior ska vi fråga: vad säger NT om dem? Om de inte förklaras i NT ska vi inte spekulera kring dem. Vi ska låta NT förklara GT, precis som Jesus och apostlarna visade hur profetiorna blir uppfyllda.

Uppståndelsen – verklig men orimlig

Fastän Jesus nu står mitt ibland dem är lärjungarna uppskakade. De tror att de ser ett spöke. Nu gör Jesus något märkligt. Först säger han att de kan ta på honom och se att han är verklig, och inget spöke. Och sedan bevisar han att han är med dem helt och fullt kroppsligt. Han frågar efter mat. Och så äter han en bit stekt fisk.

Här möter vi ett av den kristna trons stora mysterier. Hur kan samme Jesus, som kommer till lärjungarna genom en stängd dörr, äta som en vanlig människa?

Den här frågan är för svår för vårt förstånd. Vi kan inte föreställa oss på vilket sätt Jesu uppståndelsekropp var beskaffad. Därför tvivlar många. Man kan inte förstå heller förstå hur den kropp som vi ska få efter uppståndelsen ska se ut och fungera. Därför skriver Paulus i 1 Kor 15:35ff:

35 Nu kanske någon frågar: Hur uppstår de döda? Vad har de för kropp när de kommer? 36 Du oförståndige, det du sår får inte liv om det inte dör. ... 42 Så är det också med de dödas uppståndelse. Det som blir sått förgämligt uppstår oförgämligt.

Den som spekulerar över hur uppståndelsekroppen ser ut är oförståndig. Längre fram skriver han:

53 Detta förgämliga måste kläs i oförgämlighet och detta dödliga kläs i odödlighet.

Det är ett mysterium! Paulus försöker inte förklara på ett rationellt sätt. Han säger att det är något helt annorlunda än vi kan föreställa oss. Det får vi låta oss nöja med och inte spekulera. Det som NT inte har uppenbart för oss

ska vi lämna. Därför bekänner vi trosbekännelsen: *Jag tror ... kroppens uppståndelse.*

När saddukeerna, som inte trodde på uppståndelsen, försökte snärja Jesus med en fråga om vilken av sju bröder som skulle få deras gemensamma änka till hustru efter uppståndelsen, avfärdar Jesus dem (Matt 22:30; Mark 12:25):

Vid uppståndelsen gifter man sig inte och blir inte bortgift, utan man är som änglarna i himlen.

Det här är en fråga från samma kategori som nattvarden. Vi lär oss i katekesen att vi får ta emot Kristi sanna kropp och blod i, med och under bröd och vin. Hur det går till kan vi inte förstå. Orsaken till att vi tror det är att det står skrivet. Men den som inte vill acceptera det som står skrivet, för att det strider mot vårt förnuft, måste antingen tänka att brödet och vinet bara är en bild av Jesu kropp och blod, eller att brödet och vinet på ett mystiskt sätt har förvandlats till Jesu kropp och blod. Men Bibeln säger inte hur det går till. Det är överlämnat åt tron.

Kallade att vara vittnen

Tänk att de här räddhågade och tvivlande lärjungarna kallas att vara Jesu vittnen! *Ni är vittnen om detta*, säger Jesus. Han lovar att han ska utrusta dem med kraft från höjden. Det skedde 50 dagar senare när den helige Ande utgöts över dem på ett synligt sätt. Att det skulle ske hade Gud också lovat i GT. Det vittnar Petrus om på pingstdagen när han citerar vad profeten Joel hade sagt (Apg 2:17f):

17 Och det ska ske i de sista dagarna, säger Gud, att jag utgjuter av min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar ska profetera, era unga ska se syner och era gamla ska ha drömmar. 18 Ja, över mina tjänare och tjänarinnor ska jag i de dagarna utgjuta av min Ande, och de ska profetera.

De sista dagarna är den tid när profetierna uppfylls. Att det skedde på långfredagen intygade Jesus med de väldiga orden: *Det är fullbordat.* Och nu fortsätter Gud under den som han kallar "de sista dagarna" att uppfylla sina löftesord genom apostlarnas undervisning. Nu

stiger de fram frimodigt. De låser inte längre in sig. När judarnas ledare förbjuder dem att tala och låser in dem i fängelse, öppnar änglarna fängelseportarna och de går till templet och fortsätter att predika.

Tänk att vi också i dag sänds ut med samma budskap! Hur är det med din frimodighet? Ja, jag är rädd att det är dåligt med den varan. Av din och min egen kraft och förmåga finns ingenting. Vi är lika räddhågade och tvivlande av vår natur som lärjungarna. Vi sjunger så rätt i Clara Ahnfelts sång:

*Vi är ju så kalla, så hårda som sten
av födelsen alla. Och du är allen'
i himlen, på jorden den ende som kan
vårt hjärta förändra, vårt hjärta omvända.
Du ensam det kan.*

Därför ska vi inte söka kraften hos oss själva. Därför ska vi inte försöka förstå uppståndelsekroppens mysterium med vårt förnuft. För vårt förnuft är förblindat av den onda naturen som vi ännu måste dras med. Vi ska vända oss till Ordet.

Där har vi fått del av samma kraft som lärjungarna fick. Vi har deras ord som förklarar vad Jesus har gjort. Det är det ordet som ska föras ut om den uppståndne Frälsaren. Det ordet ska ge oss glädje över att han är med oss varje gång vi sätter oss för att läsa Ordet, varje gång vi samlas i hans namn, och varje gång vi tar emot hans kropp och blod till våra synders förlåtelse.

Och vi får också lita på att Anden ger oss orden vi behöver säga när han kallar oss att vara ett vittne. Säg inte nej till honom när han kallar dig till det uppdraget!

Tiden är kort. Det är många tecken som visar att vi nu lever i de sista dagarna av den yttersta tiden. Men det finns kraft i Herrens ord. Gå i den kraften!

Lovad vare du Gud, och välsignad i evighet, som med ditt ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Låt din Helige Ande stadfästa Ordet i våra hjärtan, så att vi inte blir glömska hörare, utan dagligen växer till i tro, hopp, kärlek och tålmod intill änden, och blir saliga genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.